

עלה זכרון - עלי ה"רמפה" אושויץ - ברקנאו / שמשון ישיביץ

והארץ תשקוט עין שמים אודמת
כתב המשורר על מלחמה אחרת
גם פה ב-אושוויץ"- "ברקנאו" בפלנטה המוזרה
אפשר לחרוז אותה השירה.
הארץ שקטה אף אחד את פיו לא פצה
וכאילו לא ידעו ואף אחד לא הזדהה,
שפה, במקום זה, השמיים סמוקים - אודמים,
מהשמדתם ושריפתם של אחינו היהודים.
הכתובת על השער "העבודה משחררת",
הינה סף המעבר אל הפלנטה האחרת.
במקום זה התבצעה עבודה מתוך חשיבה ולבטים,
איך ניתן לשכלל ולהשמיד כמה שיותר יהודים.
משלוחי יהודים שהגיעו ברכבות משא בקר
הוכנסו אל המקום הזה המנוכר.
בודדים, משפחות והמוני ילדים,
זעקו "חוס ורחם עלינו אלוקים".
עייפים מן הדרך, זועקים בקול מרגש,
מובלים לאחר "סלקציה" ישירות אל האש.
עוד משלוח הושמד ועוד אחד הוכחד,
כשעל שפתותיהם "שמע ישראל...ה' אחד".
באנו לכאן מאוחדים שלושה דורות
אתנו כאלה ששרדו את התלאות
עומדים נדהמים ואתנו שבועה בלב
שנזכור אתכם לעד עם הרבה כאב.
אנחנו נשבעים כאן שלא לשכוח,
אנחנו נשבעים כאן שלא לסלוח,
נעמוד לפניכם ונאמר בתדהמה,
"יתגדל ויתקדש שמה רבא".
ט. קטע קריאה השמיים קודרים
השמיים קודרים
השמיים קודרים, לא רואים את השמש.
זו שנאת אנשים הבוכים חרש חרש.
הם זועקים מתוך האדמה הקודרת,
הם קוראים לאומה המוכרת.
ואנחנו שומעים את קולם, הבוקע מכל עבר,
ואנחנו עומדים לצידם ונודרים להם נדר.
לא נשכח את דמם שזרם ולא נדם,
לא נשכח את העשן שעלה מן הכבשן.
ואנחנו עומדים פה דומם מביטים בשמיים,
מקשיבים לקולם עם דמעות בעיניים,
ואז בקול רם וחזק ביותר כולם צועקים-
"דם יהודי לא יהיה עוד הפקר".
וכמו הד מן השמיים אלינו חוזר-
"דם יהודי לא יהיה עוד הפקר".
ועם שלם עומד לבד במערכה,
אך ממשיך הוא וזועק באמונה ובבטחה.
שוב ושוב חוזר ואומר-
"דם יהודי לא יהיה עוד הפקר"
"דם יהודי לא יהיה עוד הפקר!"